

Abstrakt

Diplomová práce se věnuje klimatickým extrémům a jejich postavením ve vzdělávání z pohledu žáků, vyučujících, učebnic a kurikulárních dokumentů.

Úvodní část práce popisuje základní charakteristiku klimatických extrémů za využití odborné literatury. Klíčovou částí práce je smíšený výzkum využívající kvantitativních a kvalitativních metod. Stěžejní část práce tvoří výzkum kvantitativní, který si klade za cíl zjistit, pomocí dotazníkového šetření, jaké jsou postoje žáků k tématu klimatické extrémity. Na základě dotazníkového šetření je dále hodnoceno, s jakými prekoncepty žáci do výuky přichází. Pro sledování vývoje odpovědí žáků byla navržena modelová vyučovací hodina, založená na konstruktivistickém modelu výuky, konkrétně za využití metody E-U-R. Po experimentální výuce žáci vyplňovali dotazníky podruhé a poslední vyplňování se uskutečnilo s odstupem několika týdnů. Opakované vyplňování dotazníků umožnilo sledovat změny v odpovědích žáků a pozorovat vliv výuky.

Součástí práce je dále kvalitativní výzkum, kde pro naplnění cílů bylo využito rozhovorů s vyučujícími zeměpisu, analýzy učebnic a kurikulárních dokumentů.

Z výsledků vyplývá, že žáci do výuky vstupují se znalostí základních pojmů, které však nejsou schopni vždy správně zařadit. Výuka by měla žákům napomoci se sjednocením znalostí a s rozvíjením dovedností. Základní dovedností, kterou by mělo rozvíjet geografické vzdělávání, je kritické myšlení, tedy přijímat informace v souvislostech. Dále je potřeba rozvíjet dovednosti, které žákům napomohou orientovat se v dnešním světě. Uvedené tvrzení potvrdili i vyučující, kteří se účastnili rozhovorů. Rozvoj dovedností je také předpokládán v kurikulárních dokumentech.